

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce **P. Č.** bytem, zast. JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem 110 00 Praha 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému: **Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje**, se sídlem Zubatého 1, Brno, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 22.10.2012, ev. č.:HSBM-31-9-484/1-PR-2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 10. 2012 ev. č. HSBM-31-9-484/1-PR-2012 bylo změněno rozhodnutí ředitele kanceláře krajského ředitele Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje č. j. HSBM-400-5/2012 ze dne 12. 7. 2012, kterým podle § 28 odst. 1 písm. d) zák. č. 361/2003 Sb., o služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“) odvolal žalobce ze služebního místa hasič – strojní služba se zařazením stanice Hustopeče, územní odbor Břeclav, Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje, s místem služebního působiště Hustopeče a dnem 13. 7. 2012 ho zařadil do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona a současně rozhodl, že žalobce podle § 124 odst. 3 služebního zákona má nárok na služební příjem odpovídající 80% průměrného příjmu. Toto rozhodnutí ředitel žalovaného změnil v jeho výrokové části tak, že nahradil slova: „§ 28 odst. 1 písm. d)“ slovy „§ 25 odst. 1 písm. c)“. V ostatních částech napadené rozhodnutí nezměnil.

Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa, č. j. ZZ-2-26/BN-2012 ze dne 26. 6. 2012 zpracovaný zdravotnickým zařízením Ministerstva vnitra, Oblastním zdravotnickým zařízením Brno, Kounicova 24. Dle tohoto posudku příslušník (žalobce) není zdravotně způsobilý pro výkon služby na služebním místě asistent – hasič – strojní služba, 1.4.03.01 a byla mu proto stanovena zdravotní klasifikace „D“. Nebylo však shledáno, že by příslušník dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost pro výkon služby, což je jediným důvodem pro propuštění ze služebního poměru podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona. S posudkem byl příslušník (žalobce) prokazatelně seznámen dne 26. 6. 2012. Ve stanovené lhůtě proti němu nepodal odvolání a neuplatnil proti němu opravný prostředek.

Z posudku a informací k němu ze dne 12. 9. 2012 se podává, že žalobce není schopen vykonávat službu na svém služebním místě. Současně však poskytovatel pracovně lékařských služeb výslovně vyloučil, že by dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost pro výkon služby a k tomu uvedl, že by mohl vykonávat službu HZS ČR na služebním místě s menšími nároky na tělesnou zdatnost v terénu, tedy např. práci na operačním středisku. Zároveň bylo uvedeno, že žalobce nebylo možné ustanovit na jiné služební místo podle § 20 služebního zákona, protože v Hasičském záchranném sboru Jihomoravského kraje takové volné místo nebylo.

Služební funkcionář, který o věci rozhodoval v I. stupni proto neměl jinou možnost, než žalobce odvolat z jeho služebního místa. Důvod pro odvolání obsahuje ust. § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, tedy skutečnost, že tento pozbyl zdravotní způsobilost požadovanou pro jeho služební místo a nebylo možné ustanovit ho na jiné služební místo podle § 20 služebního zákona, neboť takové volné místo nebylo. Důvodem pro odvolání žalobce bylo pozbytí zdravotní způsobilosti požadované pro služební místo podle § 25 odst. 1 písm. c). Odkaz na § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona je pouze deklaratorní, v rozhodnutí I. stupně ale nesprávný. Z tohoto důvodu proto bylo žalovaným přistoupeno k dílčí změně výrokové části napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že za tohoto stavu nebyla možnost žalobce ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona propustit, nezbylo, než jej zařadit do některé ze záloh uvedených v § 28 služebního zákona, v tomto případě do zálohy pro přechodně nezařazené.

Žalovaný odmítl tvrzení odvolatele, že podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona lze z dosavadního služebního místa odvolat pouze příslušníka, který pozbyl nadstandardní zdravotní způsobilost pro výkon některých služebních míst, která je formulována jako tzv. jiný zvláštní požadavek ve smyslu § 19 odst. 6 služebního zákona. Tento názor vychází z nesprávné premisy, že zdravotní způsobilost není vázána ke konkrétnímu služebnímu místu, byť je nutné připustit, že služební zákon v tomto směru neobsahuje jednoznačnou právní regulaci. Uvedený názor neodpovídá důvodové zprávě k zákonu č. 530/2005 Sb., kterým byl služební zákon novelizován a který vymezil obsah pojmu jiný zvláštní požadavek a současně doplnil do ust. § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona slova „*pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro toto místo*“. Tím podle žalovaného zákonodárce nepředpokládal omezení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona jen na jiný zvláštní požadavek, ale pragmaticky vytvořil možnost výkonu služby příslušníka, u něhož sice došlo ke ztrátě způsobilosti, avšak nikoliv v takovém rozsahu, aby to vytvořilo překážku výkonu služby na jiném služebním místě. Vyústěním stavu, kdy příslušník nemůže vykonávat službu na dosavadním služebním místě pro ztrátu zdravotní způsobilosti a přitom není naplněn důvod pro jeho propuštění ze služebního poměru, je proto ho odvolat ze služebního místa a zařadit

do zálohy pro přechodně nezařazené, což je instrument dočasný, který šetří práva příslušníka a chrání ho před předčasným propuštěním ze služebního poměru.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10.12.2013, č.j. 36 Ad 18/2012-37 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení s tím, že procesní práva žalobce nebyla v řízení před správními orgány porušena, ale žalobce se domáhal posouzení, zda jeho zdravotní stav byl správně kvalifikován podle vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“). Pokud je odborný lékařský posudek stěžejním podkladem pro vydání rozhodnutí, pak musí splňovat přísné požadavky, tj. řádné odůvodnění a nepostačující se pouhý odkaz na závěr zdravotního posudku. Správní orgán I. stupně rozhodoval v souladu se lékařským posudkem ze dne 26.6.2012, kde byla stanovena zdravotní kvalifikace „D“, posléze na základě jeho žádosti byl vypracován další lékařský posudek ze dne 4.12.2012, kde byla stanovena zdravotní kvalifikace „C“, aniž bylo zřejmé, co vedlo k této změně. Žalobce v odvolání i v žalobě namítal nesprávnost tohoto zdravotního posouzení a z toho vyplývajícího právního posouzení způsobilosti žalobce k dalšímu výkonu služby, a ani nebyl kontaktován služebním funkcionářem za účelem projednání zdravotního posouzení v novém zdravotním posudku. Soud ve svém rozsudku odkázal na rozsudek NSS ze dne 21.6.2013, č.j. 6 Ads 9/2013, a protože ve smyslu právního posouzení v tomto rozsudku v projednávané věci nebylo postupováno, došlo k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a vyslovil nepřezkoumatelnost části rozhodnutí týkající se závěru o možnosti dalšího výkonu služby žalobce podle služebního zákona.

V kasační stížnosti žalovaný nejprve namítl nesprávné označení žalovaného, dále stěžovatel tvrdil, že žalobce proti lékařskému posudku nepodal řádný opravný prostředek v průběhu řízení před oběma správními orgány, k jeho obsahu či formě neměl připomínky. Neměl tedy žalovaný žádnou indicii, že by lékařský posudek nepovažoval za dostatečný podklad pro rozhodnutí. Jako stěžejní důvod sporu proč žalobce podal odvolání proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa a i žalobu tkví ve výkladu § 25 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 19 odst. 6 služebního zákona. Rozhodující služební funkcionáři zastávají názor, že na základě lékařského posudku, podle něhož příslušník není zdravotně způsobilý pro výkon konkrétního služebního místa, avšak nepozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, nelze dovodit naplnění podmínek pro propuštění takového příslušníka ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona. Za takové situace je jediné možné odvolat příslušníka ze služebního místa a dočasně ho zařadit do zálohy pro přechodně nezařazené. Žalobce naopak trvá na propuštění ze služebního poměru ze zdravotních důvodů podle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona s tvrzením, že pro příslušníka, který má pro služební místo stanovenou standardní zdravotní způsobilost, je zdravotní klasifikace „D“ vždy důvodem pro jeho propuštění. Tím by ovšem příslušník ztratil možnost, například požádat o převedení na místo jiné, pro které by zdravotní způsobilost jistě splňoval. Stěžovatel dále shledal rozsudek nesrozumitelný v části spočívající v akcentaci lékařského posudku ze dne 4.12.2012, neboť byl vydán až po ukončení odvolacího řízení rozhodnutím ze dne 22.10.2012. Vyslovil nesouhlas s odkazem na rozsudek NSS, č.j. 6 Ads 19/2013-35, který na projednávanou věc nedopadá a uvedl další výhrady k odůvodnění rozsudku.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalobce popřel, že by nenamítal vadu lékařského posudku vzhledem ke stanovené zdravotní klasifikaci „D“, na základě níž měl být propuštěn podle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona. Vyslovil nesouhlas s chybným výkladem služebního zákona stěžovatelem o převedení na jiné služební místo a propuštění ze zdravotních důvodů. Stěžovatel opakovaně prokazuje neschopnost rozlišit dvě různé varianty

závěru posudku o zdravotní způsobilosti ve vztahu ke stanovené zdravotní klasifikaci „D“, a pro jehož služební místo byl stanoven jiný zvláštní požadavek podle § 19 odst. 6 služebního zákona. Žalobce ve vyjádření potvrdil, že proti lékařskému posudku skutečně nebrojil podnětem k jeho přezkoumání, neboť souhlasil se závěrem o své zdravotní způsobilosti. Domníval se ale, že chybně označený posudek bude služební funkcionář interpretovat ve smyslu služebního zákona. Závěr lékařského posudku je nerealizovatelný a stěžovatel měl iniciovat změnu lékařského posudku postupem uvedeným ve vyhlášce o zdravotní způsobilosti. Žalobce neshledal vnitřní rozpor v odůvodnění rozsudku soudu, nepovažuje za podstatnou úvahu soudu argumentací rozsudkem NSS sp. zn. 6 Ads 19/2013 a vyslovil souhlas s postupem, kterým krajský soud přikázal k tomu, aby byla odstraněna vada původního lékařského posudku.

Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 4 As 14/2014-30 ze dne 13.3.2014 zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Na základě kasačních námitek o vadném označení správního orgánu uvedl, že žalovaným správním orgánem je Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje, ředitel co by funkční složka tohoto správního orgánu nebyl účastníkem řízení, napadené rozhodnutí lze označit jako rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje. Konstatoval, že lékařský posudek, na základě něhož nebyl žalobce propuštěn, v žalobě neoznačil za neúplný či nepřesvědčivý a nesprávný z medicínského hlediska, ale tvrdil, že závěr o zdravotní klasifikaci „D“, který byl v lékařském posudku učiněn, neumožňoval lékaři učinit závěr o zdravotní nezpůsobilosti pro výkon služby na dosavadním služebním místě, neboť při takové klasifikaci bylo možné podle platné právní úpravy vyslovit pouze závěr o dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti k výkonu služby, který by následně vedl k vydání rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Sporná otázka vymezená v žalobě se ve skutečnosti týkala právního posouzení rozhodných ustanovení služebního zákona, nikoliv odborného lékařského posouzení zdravotního stavu žalobce. O zdravotní klasifikaci „D“ nebylo mezi účastníky žalobního řízení sporu, proto pokud by krajský soud přisvědčil argumentaci žalobce, mohl bez dalšího dospět k závěru, že podle lékařského posudku žalobce dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby a byly tak splněny podmínky pro jeho propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona. Pokud by dal za pravdu názoru stěžovatele, mohl rovnou shledat rozhodnutí o odvolání v souladu se zákonem, aniž se musel zabývat posouzením zdravotní způsobilosti žalobce v lékařském posudku a jeho doplnění. Při přezkoumání rozhodnutí soud musel vycházet ze skutkového stavu v době jeho vydání a nemohl tudíž přihlížet k později vypracovanému lékařskému posudku ze dne 4.12.2012, kterým žalobce v žalobě ani nezpochybnil správnost předešlého posouzení zdravotní způsobilosti označením „D“. Poněvadž se krajský soud dosud nezabýval stěžejní otázkou, jestli při stanovení zdravotní klasifikace „D“ v lékařském posudku u příslušníka, jemuž k výkonu dosavadního služebního místa postačovala standardní zdravotní klasifikace, přichází v úvahu jen propuštění ze služebního poměru, je podle názoru NSS zapotřebí, aby se k uvedené právní otázce vyjádřil krajský soud a výsledek tohoto posouzení pak bude moci NSS přezkoumat v případném řízení o další kasační stížnosti.

Soud ve věci nařídil jednání, v jehož průběhu zástupce žalobce vyslovil nesouhlas s posouzením kasační stížnosti NSS v části, že žalobce proti posouzení zdravotní způsobilosti v žalobě ani v odvolání nic nenámítal, i když připustil, že žalobce se nedomáhal přezkoumání lékařského posudku ve smyslu poučení, i když následně nesouhlasil se zněním lékařského posudku, že zdravotní kvalifikace „D“ neumožňuje výkon služby na služebním místě, asistent – hasič – strojní služba, ale v případě žalobce tato zdravotní kvalifikace měla vést k propuštění žalobce ze služebního poměru, nikoliv k zařazení do zálohy pro přechodně

nezařazené. Pokud se týká samotného žalobce, ten až dosud není zařazen na jiném služebním místě, nepracuje. Zástupce žalovaného uvedl, že žalobce pobírá 80% průměrného služebního příjmu, který je mu doplácen do výše 100% vzhledem k pracovnímu úrazu.

Podle ust. § 25 odst. 1 písm. c) je příslušník odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro toto místo. Uvedené ustanovení se nachází v oddílu 2. nadepsaném „Převedení na jiné služební místo“, § 25 je uveden textem „Převedení na jiné služební místo ve stejné služební hodnosti.

Podle ust. § 32 odst. 1 písm. d) do zálohy pro přechodně nezařazené se zařadí příslušník ve služebním poměru na dobu neurčitou, který pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo a nelze jej ustanovit na jiné služební místo. Uvedená právní úprava se nachází v dílu 3. označeným „Zálohy“, § 32 je uveden textem „Záloha pro přechodně nezařazené“.

Podle ust. § 19 nadepsaného „Služební místo“, odst. 6 se jiným zvláštním požadavkem pro účely tohoto zákona rozumí způsobilost zdravotní, fyzická nebo osobnostní.

Podle ust. § 42 nadepsaného „Propuštění“, odst. 1 písm. h) musí být příslušník propuštěn, jestliže podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s těhotenstvím.

Žalobce se při své argumentaci dovolává ustanovení oddílu I. bodu 1 příloha 1 k vyhl. č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti. Příloha nadepsána „Podmínky pro stanovení zdravotní klasifikace“, oddíl 1 „Obecná ustanovení“.

Podle bodu 1, zdravotní klasifikace v seznamu nemocí, stavů a vad (oddíl III.) se člení podle zdravotní náročnosti na sloupce I. – III., k nim je přiřazena klasifikační značka, která odpovídá příslušné zdravotní způsobilosti občana nebo příslušníka pro výkon služebního místa. Zdravotní klasifikace vyjadřují rozsah schopnosti pro výkon služby v bezpečnostním sboru a jsou jedním z podkladů pro vyhotovení posudku o zdravotní způsobilosti. Označují se příslušnou klasifikační značkou. Klasifikační značka „A“ vyjadřuje jeho zdravotní způsobilost pro výkon služby na služebním místě bez omezení, klasifikační značka „C“ vyjadřuje omezení jeho zdravotní způsobilosti pro výkon služby na služebním místě a klasifikační značka „D“ vyjadřuje jeho zdravotní nezpůsobilost pro výkon služby na služebním místě nebo dlouhodobou zdravotní nezpůsobilost pro výkon služby.

V lékařském posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa ze dne 26.6.2012 posuzující lékař zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra na základě vyšetření posoudil zdravotní způsobilost posuzované osoby ke služebnímu místu asistent – hasič – strojní služba a stanovil zdravotní klasifikaci „D“ s tím, že posuzovaný příslušník není zdravotně způsobilý pro výkon služby na služebním místě – „D“. Uvedený závěr vedl služebního funkcionáře k aplikaci ust. § 25 odst. 1 písm. c) a vzhledem k tomu, že nebylo možno příslušníka ustanovit na jiné služební místo, rozhodl o převedení příslušníka do zálohy pro přechodně nezařazené. Závěr lékařského posudku ze dne 26.6.2012, že žalobce není zdravotní způsobilý pro výkon služby na služebním místě při stanovení zdravotní klasifikace „D“ a to na služebním místě asistent – hasič – strojní služba neumožňuje podle soudu aplikaci ust. § 42 odst. 1 písm. h), tj. není důvodem pro propuštění příslušníka ze služebního poměru. Uvedený posudek byl podán v souladu

s vyhl. č. 393/2006 Sb., a přílohou č. 1 k této vyhlášce. Klasifikační značka „D“ vyjadřuje dvojí zdravotní nezpůsobilost a to pro výkon služby na služebním místě a dlouhodobou zdravotní nezpůsobilost pro výkon služby. Z uvedeného je zřejmé, že obsahuje jednak nezpůsobilost pro výkon služby na služebním místě a jednak zdravotní nezpůsobilost pro výkon služby. Pokud je pro služební místo stanovena standardní zdravotní způsobilost na základě shora uvedeného ze zdravotní klasifikace „D“ nemůže vyplývat, že by měla být důvodem pro propuštění příslušníka ze služebního poměru v projednávané věci, když posuzující lékař stanovil, že žalobce není zdravotně způsobilý pro výkon služby na služebním místě. Soud je toho názoru, že služební funkcionáři rozhodli na základě závěru lékařského posudku ze dne 26.6.2012 v souladu se zákonem.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. května 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová